

[Aksel Larsen.]

Minister en udvidet Bemyndigelse til at skride ind mod kunstig Prisopskruning. Hver Gang har Ministeren afvist de Forslag, jeg har stillet, og hans Begrundelse har været den samme som den Begrundelse, han gav, da vi behandlede Valutaloven i 1937—38. Hvis den højtærede Minister skulde have glemt det Standpunkt, han havde dengang, den Mening, han havde om sin Myndighed, og det Svar, han gav mig, skal jeg gerne være til Tjeneste med at citere det. Det findes i Rigsdagstidenden Sp. 705 for den 15. November 1937 — jeg beder om Formandens Tilladelse til et Citat paa 7 Linier. Den højtærede Minister sagde til mit Krav om, at der i Valutaloven skulde indføres Bestemmelser som i sin Tid foreslaaet af Embedsmandsudvalget om Indgreb mod kunstig Prisopskruning:

„Herom kan jeg kun sige, at Grunden til, at Regeringen ikke har fundet det paakrævet at have en særlig Bestemmelse angaaende den, der udnytter Vareknaphed til urimelig Prisansættelse, alene er den, at man finder, det fornødne Værn i saa Henseende haves i Prisaftaleloven.“

Ja, dette turde ikke være til at misforstaa, og det er ikke den eneste Gang, den højtærede Minister har erklæret det her i Tinget, og saa kan man ikke komme nu og sige, at Regeringn savnede enhver Kompetence til at skride ind mod de ublu Prisforhøjelser, der blev foretaget af forskellige Spekulanter i den forløbne Uge.

Jeg tillader mig at mene, at naar den højtærede Minister nu pludselig har en helt anden Mening om Tingene end den, han har givet Udtryk for gentagne Gange tidligere, saa lover det desværre ikke alt for godt, og, som jeg allerede har sagt, af disse Grunde ser vi os nødsaget til at forbeholde os vor Stilling over for selve Lovforslaget. Det kan være, vi faar den Oplysning, vi har anmodet om, og saa kan det være, at alting bliver godt. Vi bestrider, som sagt, ikke, at der er Brug for en saadan Bemyndigelseslov, vi mener, at en saadan Bemyndigelseslov bør gennemføres, og at den bør haandhæves meget energisk af den ansvarlige Minister, men paa den anden Side ønsker vi ogsaa, at denne Bemyndigelseslov skal have saa betryggende et Indhold som muligt, og vi ønsker ogsaa at være bekendt med, under hvilke Forudsætninger Enighed mellem de fire store Partier er blevet skabt angaaende denne Lov.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg vil allerførst takke Ud-

valget for den Forstaaelse, der er vist, saaledes at der har kunnet opnaas Enighed om Lovforslaget, idet jeg dog vil bemærke, at det er med meget stor Betænkkelighed, jeg er gaaet med til enkelte af de Ændringer, man nu er enedes om i Udvalget. Angaaende disse Ændringer skal jeg bemærke, at der ved Lovforslagets første Behandling blev fremsat forskellige Udtalelser angaaende Ekspropriationsbestemmelserne, som har bevirket, at jeg under Hensyn til Ønskeligheden af en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget har fundet det rigtigst at lade disse Ekspropriationsbestemmelser udgaa, idet det dog maa forventes, at jeg gennem en særlig Lov paa ny vil fremsætte disse, eventuelt i en noget ændret Form.

Angaaende Ændringen i Lovforslagets § 3 — den, der nu bliver § 2 — bemærkes, at jeg har ment at kunne imødekomme det fremsatte Ønske om, at Antallet af Rigsdagens Repræsentanter forhøjes fra 4 til 8.

For saa vidt angaar Straffebestemmelserne i det oprindelige Lovforslags § 6 — den, der vil blive Lovens § 5 —, skal jeg bemærke, at der fra forskellige Sider i Udvalget har været fremsat Ønske om, at der indførtes et Maksimum for Bødestrafte. Efter Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov findes saadanne Maksimumsregler normalt ikke, men jeg har efter Omstændighederne ment at kunne gaa med til, at de, i hvert Fald forsøgsvis, indføres her, idet jeg gaar ud fra, at der i saadanne Tilfælde, hvor Bødestraffen, navnlig efter det fastsatte Maksimum, ikke kan anses for tilstrækkelig, vil blive gjort Anvendelse af de øvrige Straffemuligheder. I Lovforslaget var det bestemt, at Straffen eventuelt kunde stige til Fængsel uden nogen Begrænsning. Der kan her tænkes at blive Tale om meget uensartede Overtrædelser, hvad jeg ogsaa udtalte ved første Behandling, og man kan heller ikke se bort fra, at der kan komme til at foreligge endog særdeles graverende Overtrædelser. I Lovforslaget var det foreslaaet overladt til Domstolene at fastsætte, hvor lang Tids Fængselsstraf der i eventuelt paakommende Tilfælde maatte kunne blive Tale om; men da der er fremsat Ønske om et Maksimum ogsaa i denne Henseende, har jeg ment at kunne gaa med til, at Bestemmelsen affattes saaledes, at Straffen højst kan være Fængsel i indtil 2 Aar.

Det til § 7 stillede Ændringsforslag vedrørende Lovens Gyldighedstid har været stærkt ønsket fra forskellig Side, og selv om det er med megen Betænkkelighed, jeg gaar med dertil, har jeg efter Omstændig-